לפני

כבוד השופט, סגן הנשיאה עמי קובו – אב"ד
כבוד השופטת מרב גרינברג
כבוד השופטת אפרת פינק

בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל
באמצעות מחלקת הסייבר בפרקליטות המדינה
ע"י עוה"ד אלעד דיין ושירן ברגל

נגד

הנאשם

אורי אלפי
ע"י עו"ד אלעד רט

העתק בלבד

נוסח זה של גזר הדין מותר בפרסום

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע סדרה ארוכה של עבירות מין, לרבות גרם מעשה אינוס בקטינה בת משפחה, גרם מעשה מגונה בקטינה בת משפחה, לצד סחיטה באיומים. הנאשם הציג עצמו כאישה ברשת האינטרנט, ניהל שיחות עם גברים, חלקם אבות לילדים, וחלקם נערים, וגרם להם לבצע מעשים מיניים קשים בעצמם ובאחרים, לרבות בילדיהם הרכים בשנים, ובכלל זה גם בפעוטה בת שנה וחצי. הנאשם הנחה אותם לתעד את המעשים ולשלוח לו את התיעוד. באחד המקרים, לאחר שקיבל תיעוד של המעשים, ביצע סחיטה באיומים שאם הנפגע לא יעשה כרצונו, יפרסם את התיעוד. בכך הנאשם חטא והחטיא אחרים, אבות לילדים ונערים, שנפלו ברשת שטווה.
2. על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, באישום הראשון יצר הנאשם חשבונות כוזבים בטלגרם והזדהה באמצעותם כאישה. באמצעות חשבונות אלו יצר הנאשם קשר עם 25 גברים שזהותם אינה ידועה למאשימה והציג את עצמו כאישה צעירה, תוך שהוא השתמש בתמונות

ובסרטונים של נשים שונות שזהותן אינה ידועה. במהלך ההתכתבות ובמסגרת מצג השווא, הנחה הנאשם את הנפגעים לבצע מעשים מיניים שונים, לתעד את עצמם ולשלוח אליו את התיעוד. לבקשתו, שלחו הנפגעים תמונות שבהן מוצגים איברי מין זכריים ותמונות עירום. כמו כן שלח להם הנאשם תמונות של איבר מין זכרי ופנה אליהם פניות חוזרות ונשנות בעלות אופי מיני.

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם ב**ריבוי עבירות של מידע כוזב**, לפי סעיף 3(א)(1) לחוק המחשבים, התשנ"ה-1995; **וב**ריבוי עבירות של ניסיון לגרם מעשה מגונה בהסכמה שהושגה **במרמה לגבי מיהות העושה**, לפי סעיף 348(ב) בנסיבות 345(א)(2) וסעיפים 25 ו-350 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: **החוק**).

3. <u>על פי האישום השני</u> במהלך יוני 2024 הכיר הנאשם את **א'**, באמצעות אתר Catch Chat (להלן: **האתר**), תוך שהוא מתחזה כאישה ששמה מריה בת כ-35 (להלן: **מריה**). במהלך שיחת וידאו ביניהם הקרין הנאשם ל-א' סרטון מיני של אישה תוך שימוש בכלים טכנולוגיים כדי ש-א' יסבור שהוא משוחח עם אישה על תכנים מיניים. במהלך השיחה שאל הנאשם את א' אם יש לו ילד, ולאחר שהאחרון ענה בחיוב, מסר הנאשם כי אם הוא מעוניין לראות את גופה של מריה או לפגוש אותה, עליו לבצע מעשים מגונים בבתו הפעוטה, בת כשנה וחצי בעת האירועים.

בהתאם להנחיות הנאשם, הלך א' ונעמד בסמוך למיטתה של בתו הפעוטה, שישנה באותה עת, כשאיבר מינו חשוף, הוריד את החיתול שלבשה הפעוטה וחשף את איבר מינה תוך שהוא מתעד את הדברים ושולח לנאשם. בהמשך לכך ובעודו עומד בסמוך למיטת בתו, שפשף את איבר מינו וביקש מהנאשם להציג בפניו את גופה העירום של מריה. בהמשך ולבקשת הנאשם הרים א' את הפעוטה ממיטתה והניחה על הספה, חשף את איבר מינה ותיעדו עבור הנאשם בצילום תקריב, הדליק את האור על מנת לאפשר לנאשם לראות טוב יותר את המעשים וליקק את איבר מינה. במהלך מעשים אלו ביקש א' מהנאשם, שהתחזה כמריה, לראות את פניה ואיבר מינה. הנאשם חזר וביקש מהנאשם לשוב וללקק את איבר מינה של בתו תוך שהבטיח ל-א' כי אם יבצע את בקשותיו יזכה לפגוש את מריה.

במועד נוסף בשנת 2024 קיימו הנאשם ו-א' שיחת וידאו נוספת. במהלך השיחה ולבקשת הנאשם הרים א' את בתו הפעוטה ממיטתה, בעודה ישנה, והניחה על הספה, הוריד את החיתול מגופה, התיישב לידה, ירק על איבר מינה החשוף, ליקק באמצעות לשונו, נישק, מצץ וליטף את איבר מינה של הפעוטה. בהנחיית הנאשם פיסק את רגליה של בתו תוך שליקק את איבר מינה, כאשר הנאשם הפציר בו להמשיך במעשיו גם כש-א' חשש שבתו עומדת להתעורר. בשלב מסוים בהתאם להנחיית הנאשם, הושיבה כשהיא עם פניה לכיוון פניו וכשפלג גופה התחתון העירום בסמוך לאיבר מינו וחיכך את איבר מינו החשוף כנגד ישבנה החשוף. זאת כאשר לאורך השיחה א' מבקש לראות את פניה של מריה. במהלך השיחה ביקש הנאשם מ-א' להחדיר את אצבעותיו ואת איבר מינו לאיבר מינה של פעוטה, אך א' סירב לבקשתו.

את שתי שיחות הוידאו הקליט ואחסן הנאשם ללא ידיעתו של א'.

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירה של **ניסיון לגרם אינוס בקטינה בת משפחה**, לפי סעיף 351(א) בנסיבות 345(א)(1), (3) ו-(4) ביחד עם סעיפים 350 ו-25 לחוק; ובשתי עבירות של **גרם מעשה מגונה בקטינה בת משפחה**, לפי סעיף 351(ג)(2) בנסיבות סעיפים 348(ב), 345(ב)(1), 345(א)(1) ו-(4) וסעיף 350 לחוק.

4. <u>לפי האישום השלישי</u> ביום 30.10.2024 או בסמוך לכך הכירו הנאשם ו-**מ'** (אב לילדים בני 4 ו-8) באתר ועברו להתכתב בטלגרם, תוך שהנאשם מתחזה כאישה נשואה בשם מריה שהיא אימא לילד בן 17. בנוסף להתכתבות, קיימו השניים שיחת וידאו, במהלכה הקרין הנאשם ל-מ' סרטון של אישה מבצעת בעצמה מעשיים מיניים וביקש ממנו לבצע מעשים מיניים בבנו. לבקשת הנאשם, בעת שבנו בן ה-8 של מ' עירום ומתקלח, ניגש מ' לאסלה שבחדר האמבטיה ושפשף את איבר מינו, ניגש אל עבר בנו הקטין נגע באיבר מינו של בנו ובסמוך אליו וסיבן את בנו בכל גופו. לאחר מכן הלך לחדר הכביסה הסמוך ושפשף בשנית את איבר מינו. מ' שידר את המעשים הללו בשיחת וידאו אל הנאשם שהקליט ושמר את הסרטון.
במהלך ההתכתבות ביום 30.10.2024 אמר הנאשם ל-מ' כי יהיה נכון מצדו לקיים מגע מיני עם בנו מפני שזהו הגיל המתאים, בנו הקטין לא יזכור את המעשים והוא גם ביקש מ-מ' שיבצע מין אוראלי בבנו. הנאשם הציע ל-מ' להשכיב את בנו לישון ללא בגדים, כדי שהקטין לא יתעורר בשעה ש-מ' מפשיט אותו. בהמשך להתכתבות ביקש הנאשם להתקשר ל-מ' בשיחת וידאו, תוך שמוודא שבנו הקטין עמו, ומנחה אותו להדליק אור קטן על מנת שיהיה ניתן לראות את ההתרחשות. לאחר ש-מ' השיב כי הוא ממתין שבנו יירדם, וידא הנאשם כי מ' אכן יבצע מין אוראלי בבנו. בהמשך, פנה הנאשם ושאל את מ' אם בכוונתו לבצע מין אוראלי בקטין, וכש-מ' השיב "יש מצב, תלוי בך", כתב הנאשם ל-מ': "כדאי לך, אביא גם דילדו וכל מיני".

בהמשך ביקש הנאשם מ-מ' תמונה של איבר מינו, וכן לצלם את בנו בן ה-8 למרות שהוא ער, ו-מ' תיעד את בנו הקטין. מיד לאחר מכן ביקש הנאשם מ-מ' לשוב לחדר בו ישן בנו בן ה-4 ולעדכן אותו כשבנו נרדם. בהמשך לכך ביצעו השניים שיחת וידאו במהלכה ובהתאם להנחיות הנאשם, הפשיט מ' את מכנסי בנו בן ה-4 וחשף את איבר מינו, סובב את בנו שיהיה על גבו, מישש את איבר מינו, ליקק את איבר מינו, ביצע בבנו מין אוראלי ולבסוף נשכב ליד בנו ושפשף את איבר מינו שלו. הנאשם הקליט את שיחת הוידאו הזאת.

בהמשך ביקש הנאשם מ-מ' כי יבצע בבנו בן ה-4 מעשים אלו שוב, כשהפעם הוא מצלם זאת כסרטון ולא בשיחת וידאו כדי שיוכל לראות את המעשים בצורה ברורה יותר. לאחר ש-מ' סירב אמר לו הנאשם כי שמר את הסרטונים שבהם ביצע בבניו מעשים מיניים וכי אם לא יבצע כפי שהוא מורה לו הוא יפרסם אותם. בניסיון לעצור את הסחיטה אמר מ' שהוא שוטר ושהעביר את ההתכתבויות למשטרה, ובתגובה שב ואיים הנאשם על מ' שאם לא יבצע מין

אוראלי בבנו בן ה-4, יעביר את הסרטונים המיניים למשטרה, ויגרום לכך שמ' לא יראה יותר את ילדיו. מ' התחנן בבכי כי לא יפרסם את הסרטונים וכי הוא יעשה מה שהנאשם רוצה ואף ישלם לו. בהמשך לכך, התוודה בפניו הנאשם שהוא גבר והבטיח שלא יפרסם את הסרטונים. לאחר מכן, ביקש הנאשם מ-מ' שישלח לו סרטון בו נראה מ' מבצע בעצמו מעשים מיניים, ומ' שלח לו סרטון שהוא נוגע באיבר מינו החשוף.

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירה של **גרם אינוס בקטין בן משפחה**, לפי סעיף 351(א) בנסיבות 345(א)(4) ביחד עם סעיף 350 לחוק; בשתי עבירות של **גרם מעשה מגונה בקטין בן משפחה**, לפי סעיף 351(ג)(2) בנסיבות סעיפים 348(ב), 345(ב)(1), 345(א)(4) וסעיף 350 לחוק; בעבירה של **גרם מעשה מגונה**, לפי סעיף 348(ג) בנסיבות סעיף 350 לחוק; ובעבירה של **סחיטה באיומים שהובילה לידי מעשה**, לפי סעיף 428 סיפא לחוק.

5. <u>לפי האישום הרביעי</u> בחודש ינואר 2025 הכיר **ש'**, אב לקטין בן כ-4, את הנאשם באתר ברשת. הנאשם ו-ש' ביצעו שיחת וידאו בעלת אופי מיני, כשהנאשם מציג את עצמו כאישה באמצעות הקרנת סרטון של אישה תוך שימוש בכלים טכנולוגיים. במהלך השיחה פתח ש' את מכנסיו ונגע באיבר מינו, ולבקשת הנאשם חשף את איבר מינו, שפשף אותו באמצעות ידו ושרברב את לשונו בתנועת ליקוק. לאחר מכן ביקש הנאשם מ-ש' שיראה לו את איבר מינו של בנו וימשיך לבצע בעצמו מעשים מיניים, והנאשם מסר שיראה לש' "דברים מטורפים". ש' הוריד את השמיכה מבנו, הפשיל את בגדיו התחתונים והציג לנאשם את איבר מינו של בנו. הנאשם הקליט את שיחת הווידאו.
בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירה של **גרם מעשה מגונה בקטין בן משפחה**, לפי סעיף 351(ג)(2) בנסיבות סעיפים 348(ב), 345(ב)(1), 345(א)(4) וסעיף 350 לחוק.

6. <u>לפי האישום החמישי</u> ביום 29.12.2024 או בסמוך לכך הכיר **ד'**, אב לשני ילדים בני 7 ו-10, את הנאשם באתר. על מנת להפיג את חששו של ד' כי הוא אכן מדבר עם אישה שלח לו הנאשם תמונה של פלג גופה התחתון של אישה ואף ביצע עימו שיחת וידאו בה הציג ל-ד' סרטון מיני של אישה. במהלך שיחת הווידאו ולאחר שהתרצה, פשט ד' את בגדיו. לאחר שיחת הוידאו התכתבו השניים בטלגרם, שם ביקש הנאשם מ-ד' שישלח לו תמונות שלו ושל איבר מינו ושישלח לו תמונות שלו עם הילדים ומסר כי הדבר "יחרמן אותו". ד' נכנס לחדרם של הילדים ושלח לנאשם תמונה של איבר מינו מול ילדיו הישנים.
בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירה של **גרם מעשה מגונה בקטין בן משפחה**, לפי סעיף 351(ג)(2) בנסיבות סעיפים 348(ב), 345(ב)(1), 345(א)(4) וסעיף 350 לחוק

7. <u>לפי האישום השישי</u> החל מיום 30.10.2024 ועד ליום 11.12.2024 התכתבו הנאשם ו-ה', קטין כבן 16, באמצעות אפליקציה ברשת תוך שהנאשם הציג את עצמו כאישה בת 30. במהלך תקופת ההתכתבות קיימו הנאשם והקטין שיחות בעלות אופי מיני, במהלכן ולהנחיית הנאשם

שלח הקטין לנאשם סרטונים ותמונות, בהם הוא מבצע אקטים מיניים בגופו. במהלך שיחה ביום 30.10.24 שאל הנאשם את הקטין האם יש לו אחים וזה השיב שיש לו אח בן 6, ובתגובה אמר הנאשם שאם הקטין יצרף את אחיו הקטן לשיחה, יסייע לו הנאשם להגיע לסיפוק מיני והקטין השיב שאחיו אינו בבית.

ביום 1.11.2024 שב ופנה הנאשם לקטין וביקש לקיים עימו שיחת וידאו כשאחיו הקטן נוכח. הקטין השיב כי אחיו ישן וביקש לקיים את שיחת הוידאו ללא השתתפות אחיו אך הנאשם עמד על כך שיקיימו שיחה רק בנוכחות אחיו. כאשר הבין הקטין כי הנאשם אינו מתכוון לקיים עמו שיחת וידאו, התוודה בפניו כי אין לו אח קטן. הנאשם אמר לקטין כי עליו לפצות אותו והנחה אותו להחדיר לעצמו מברשת שיניים לפי הטבעת. משהסתייג הקטין מהנחיותיו, הנחה הנאשם את הקטין להגיע לסיפוק מיני ולפלוט את זרעו לפיו שלו, הסביר לו כיצד לבצע זאת, ואמר שאם לא יעשה כדבריו ינתק עימו קשר. הקטין אמר לנאשם כי אינה מסוגל לעשות זאת, והנאשם ניתק את השיחה.

ביום 14.11.2024 פנה הנאשם לקטין וביקש שישלח אליו תמונה, והקטין שלח לו תמונות עירום שלו בה נראה גופו ללא פניו. הנאשם שלח לקטין סרטון וידאו של אישה עירומה, ובתגובה שלח הקטין לנאשם סרטון שלו בו נראה משפשף את איבר מינו. הנאשם ביקש סרטון שיתעד את הקטין מאונן פעם נוספת ולאחר שהוא מגיע לסיפוקו יבלע את הזרע שלו, והוסיף כי אם לא יעשה כן הוא יחסום אותו. הקטין לא מילא אחר בקשתו והשיחה הסתיימה.

ביום 11.12.2024, במסגרת מצג השווא, כתב הנאשם לקטין כי יש לו בן זוג וכי הוא מעוניין שהקטין יקיים עם בן זוגו מעשים מיניים והקטין הביע את הסכמתו. הנאשם אמר לו כי הוא מעוניין שהקטין ישפיל את בן זוגו, ובתגובה לכך הקטין סירב. בהמשך לכך, הנחה אותו הנאשם לערוך סרטון בוא נראה מאונן ואומר דברים מיניים. הקטין הסכים למבוקש ובתנאי שהנאשם יקיים עמו שיחת וידאו במהלכה יראה אותו. מיד לאחר מכן הסתיימה ההתכתבות בין הנאשם לקטין.

בגין מעשים אלה הורשע בעבירה של **גרם מעשה מגונה בהסכמה שהושגה במרמה לגבי מיהות העושה**, לפי סעיף 348(ב) בנסיבות 345(א)(2) וסעיף 350 לחוק; ובעבירה של **ניסיון לגרם מעשה אינוס בהסכמה שהושגה במרמה באשר למיהות העושה**, לפי סעיף 345(א)(2) יחד עם סעיפים 25 ו-350 לחוק.

8. <u>לפי האישום השביעי</u> בחודש ינואר 2025 או בסמוך לכך פנה הנאשם ל-**ו**' באינסטגרם ובסמוך לאחר תחילת ההתכתבות עברו השניים להתכתב בטלגרם. במהלך ההתכתבות הציג את עצמו הנאשם כאישה ולצורך הנחת דעתו של ו' שלח אליו הנאשם תמונה של אישה, כשהיא אוחזת בדף שעליו כתב הנאשם באמצעות תוכנה את שמו של הנאשם. במהלך ההתכתבות ביניהם

אשר נשאה אופי מיני, הנחה הנאשם את ו' לשלוח לו סרטונים ותמונות, כשהוא מאונן ומשפשף את איבר מינו, ו-ו' עשה כן.

בגין מעשים אלה הורשע בעבירה של **גרם מעשה מגונה בהסכמה שהושגה במרמה לגבי מיהות העושה**, לפי סעיף 348(ב) בנסיבות 345(א)(2) וסעיף 350 לחוק

9. לפי האישום השמיני החל מיום 21.11.2024 ועד לחודש ינואר 2025 או בסמוך לכך קיימו הנאשם ו-**ז'**, קטין בן 14 בעת האירועים, התכתבויות ברשת תוך שהנאשם מציג את עצמו כאישה בת כ-20. במהלך ההתכתבויות הנחה הנאשם את הקטין לבצע אקטים מיניים בגופו ולשלוח אליו תיעוד של מעשיו ו-ז' עשה כן. הנאשם שאל את ז' האם יש לו אחים קטנים וזה השיב שיש לו אח בן 12. בתגובה הציע לו הנאשם הצעה לקיים יחסי מין עמו ועם אחיו. ז' השיב שאחיו לא יהיה מעוניין, אך הוא עצמו מעוניין. הנאשם ביקש שישלח לו תמונה שלו בעירום ו-ז' עשה כן. בהמשך ביקש שישלח תמונה שלו ושל אחיו לצד המשך הצעות בעלות אופי מיני, ו-ז' שלח. בהמשך הפציר בו לצרף לשיחה את אחיו בן ה-7, אך ז' סירב. הנאשם הנחה את ז' לירוק על איבר מינו ולשפשפו ולשלוח לו סרטון ו-ז' שלח את התיעוד לנאשם.

ביום 10.12.24 פנה הנאשם לקטין בהיותו בבית הספר, ביקש מ-ז' לגעת באיבר מינו מעל למכנסיו, לתעד ולשלוח לו. הנאשם שלח ל-ז' תמונה של אישה עירומה, והציע לו הצעות בעלות אופי מיני וניסה לגרום ל-ז' לשלוח לו תמונות עירום של חבריו.

ביום 11.12.24 בשעת לילה פנה ז' לנאשם באמצעות הטלגרם, הנאשם אמר ל-ז' שיש לו בן זוג והציע לו להצטרף אליהם לצורך קיום יחסי מין ו-ז' הסכים. בנוסף ביקש הנאשם מ-ז' לשלוח לו תמונה של איבר מינו ו-ז' עשה כן.

בגין מעשים אלה הורשע בריבוי עבירות של **גרם מעשה מגונה בקטין שטרם מלאו לו 16 שנים בהסכמה שהושגה במרמה באשר למיהות העושה**, לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיפים 345(ב)(1) ו-345(א)(2) יחד עם סעיף 350 לחוק.

10. לפי האישום התשיעי החל מיום 13.12.2024 ועד ליום 16.1.2025 או בסמוך לכך התכתבו הנאשם ו-**ח'**, קטין בן 16, באינסטגרם בעוד הנאשם מציג את עצמו כאישה בת 22. במהלך ההתכתבות ביניהם, אשר נשאה אופי מיני, שכנע הנאשם את ח' לשלוח לו תמונות שלו כשהוא לבוש בתחתונים ומחזיק את איבר מינו, זאת בעוד הנאשם שולח ל-ח' תמונות עירום של אישה במטרה לשכנעו. עוד ניסה הנאשם לשכנע את ח' לשלוח לו תמונות של איבר מינו וכתב לו הודעות בעלות אופי מיני.

בגין מעשים אלה הורשע בריבוי עבירות של **גרם מעשה מגונה בהסכמה שהושגה במרמה באשר למיהות העושה**, לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(א)(2) יחד עם סעיף 350 לחוק.

11. לפי האישום העשירי בין השנים 2024-2025 התכתב הנאשם עם שבעה גברים שזהותם אינם ידועה למאשימה ושהזדהו כאבות לילדים, זאת באמצעות חשבונות טלגרם שונים שיצר

הנאשם ותוך שהוא מתחזה כאישה. במסגרת ההתכתבויות נהג הנאשם לברר אם ילדיהם של האבות בבית וניסה לגרום לאבות לבצע מעשים בעלי אופי מיני בילדיהם או בפניהם ולתעד זאת. בין היתר ביקש מאחד האבות לשפשף את איבר מינו באמצעות תחתוניו של בנו ולשבת ליד בנו בתחתונים כשאיבר מינו זקור. לגבר אחר כתב שבא לו שבנו התינוק ימצוץ לו. לאחר אמר שהוא רוצה ש"יזרים" את אחד מאחיו. את אחד מהם שאל אם הוא מעוניין שהנאשם ימצוץ לבנו הקטין מולו, ומגבר נוסף ביקש שיאונן ליד מיטת אחד מילדיו.

במסגרת ההתכתבות נוספת עם אדם המכונה "ניר" שוחחו השניים על פגיעות מיניות בילדיו של ניר והנאשם ביקש סרטונים שונים של ניר מאונן ליד בנו הקטין ונוגע בו. ניר שלח מספר סרטונים ותמונות שתוכנם אינו ידוע למאשימה. בתגובה השיב הנאשם: "תזיז לו את השמיכה". הנאשם שלח לניר סרטון של בגיר לא ידוע מבצע מין אוראלי בפעוט וביקש שיעשה כך לבנו. ניר כתב לנאשם שהוא מאונן ליד הקטין, ושלח לנאשם סרטון שתוכנו אינו ידוע והנאשם הגיב "סקסי מאוד". בשלב מסוים חשד ניר כי אין מדובר באישה, ובתגובה לכך הנאשם איים עליו כי יפרסם את התמונות והסרטונים ששלח לו אולם ניר סירב ובשלב מסוים הפסיק להשיב להודעותיו של הנאשם.

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירה של **ניסיון לגרם מעשה אינוס בקטין בן משפחה** לפי סעיף 351(א) בנסיבות 345(א)(4) ביחד עם סעיפים 25 ו-350 לחוק; בשש עבירות של **ניסיון לגרם מעשה מגונה בקטינים בני משפחה**, לפי סעיפים 351(ג)(2) בנסיבות סעיפים 348(ב), 345(ב)(1) ו-345(א)(4) ביחד עם סעיפים 25 ו-350 לחוק; בארבע עבירות של **ניסיון לגרם מעשה מגונה בהסכמה שהושגה במרמה לגבי מיהות העושה**, לפי סעיף 348(א) בנסיבות 345(א)(2) וסעיפים 25 ו-350 לחוק; ובעבירה של **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק.

12. <u>לפי האישום האחד עשר</u>, הנאשם תיעד את האמור באישומים 2, 3, 4, 5, 6, 8 ו-9 ושמר במחשבו את התמונות והסרטונים ששלחו לו האבות בעת שפגעו בילדיהם ושל הקטינים והבגירים בעת שביצעו בעצמם מעשים מיניים. בנוסף החזיק הנאשם במספר מכשירים סלולריים שברשותו ובשימושו הקבוע לפחות 4 תמונות וכ-150 סרטונים הכוללים חומרי תועבה ובהם דמויות של קטינים וקטינות, ובין היתר סרטונים של מעשי אינוס בפעוטות בני פחות משנתיים, לעיתים תוך שימוש בכוח, אינוס קטינים, קטינים המחדירים חפצים לאיברי מין ולפי הטבעת ומין אוראלי של בגירים בילדים ושל ילדים בבגירים.

בגין מעשים אלה הורשע בריבוי עבירות של **החזקת חומר תועבה ובו דמותו של קטין** לפי סעיף 214(ב3) לחוק; ובשבע עבירות של **שימוש בגופו של קטין לעשיית פרסום תועבה** לפי סעף 214(ב1) לחוק.

13. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן, הנאשם ויתר על זכותו לקבלת תסקיר שירות המבחן וביקש להגיש חוות דעת פרטית. בין הצדדים לא הייתה הסכמה לעניין העונש.

<u>ראיות לעונש</u>

14. **ההגנה הגישה חוות דעת של "התחלה חדשה"**, מרכז טיפול ואבחון לאוכלוסייה עוברת חוק שנערכה על ידי **ד"ר נמרוד שני** מיום 10.5.26 – [הושמט].
15. [**הושמט**].

ד"ר נמרוד שני העיד [הושמט].

כאן המקום לציין, כי המאשימה ביקשה שלא לתת משקל ממשי לחוות הדעת הפרטית אשר הוגשה מטעם ההגנה.

16. **מטעם ההגנה העידו גם אחותו של הנאשם ואמו. אחותו** [הושמט].
אימו של הנאשם העידה [הושמט].
17. **תסקיר נפגעי העבירה** באישום 3 – [הושמט].

<u>טיעוני הצדדים</u>

18. **ב"כ המאשימה**, עוה"ד אלעד דיין ושירן ברגל, טענו כי הנאשם פגע בערכים המוגנים של הזכות לביטחון, לפרטיות, לכבוד ולאמון של קטינים בביתם. בעוד הנאשם בביתו גרם לפגיעות פיזיות חמורות בעולם הממשי, וביצע מסכת של מעשים פליליים מתוכננים, קרים ומחושבים ולא במעידה רגעית. הנאשם היה "אדון" העבירה, תכנן וטווה אותה ברמת תחכום ומניפולציה שהביאו הורים לפגוע בילדיהם, והאבות שרצו להפסיק, נסחטו על ידי הנאשם. במהלך הפגיעות, אמר הנאשם לאבות כיצד לפגוע בקטינים, חלקם פעוטות. כל כתב האישום מתאר פגיעות וניסיונות פגיעה באמצעות אותו מודל שפיתח הנאשם, הכולל תחכום טכנולוגי ורמת מניפולציה גבוהה. הנאשם עשה מניפולציות, והקטינים נפגעו במציאות הפיזית. נגד ארבעה אבות הוגשו כתבי אישום והיתר לא אותרו. כך גם קיימים 25 נפגעים שעמם התכתב הנאשם כשהוא מתחזה לדמות אישה, ואשר שלחו לו תמונות וסרטונים בהתאם לבקשתו, אך הם לא אותרו. החומרים שביים, צילם ושמר הנאשם נמצאים בענן ולא ניתן למחוק אותם.
הנזק שנגרם לנפגעים הוא חמור. הוגש תסקיר נפגע רק בעניינם של הקטינים האחים באישום השלישי, ממנו עולה כי אף שהילדים אינם מודעים לפגיעה, מציאות החיים של משפחתם טולטלה, המשפחה התפרקה והאב נעלם מחייהם בשל מעצרו. גם ללא תסקירים לנפגעי העבירה האחרים, ניתן להסיק כי למעשים שבוצעו תהיינה השלכות חמורות עליהם.

הפסיקה הקיימת מוגבלת נוכח ייחודו של התיק על חומרתו, תחכומו, נסיבותיו והנזקים שהסב. המאשימה ביקשה לראות בכל אישום אירוע בפני עצמו ולקבוע לו מתחם עונש נפרד. זאת משום שלמרות קווי דמיון, מדובר באישומים שבוצעו במועדים שונים, כלפי נפגעי עבירה שונים, ושיש שוני במהות המעשים המיוחסים.

המאשימה עתרה למתחמים להלן: בכל אחד מהאישומים הראשון, החמישי, השישי, והאחד עשר 2-4 שנות מאסר; באישום השני 10-15 שנות מאסר; באישום השלישי 11-13 שנות מאסר; בכל אחד מהאישומים הרביעי והעשירי 3-6 שנות מאסר; באישום השביעי 18-36 חודשי מאסר; באישום השמיני 30-50 חודשי מאסר; ובאישום התשיעי 12-24 חודשי מאסר.

במסגרת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, מנתה המאשימה את היות הנאשם ללא עבר פלילי, הודאתו בכתב האישום המתוקן, החיסכון בזמן שיפוטי ומניעת עדות הנפגעים והאבות. לשיטת המאשימה, נוכח חומרת המעשים והפגיעה הקשה נדחק משקלן של נסיבותיו האישיות אל מול שיקולי הרתעה וגמול. אין לזקוף לזכותו של הנאשם את היעדר עברו הפלילי, נוכח כמות הנפגעים והמעשים שמלמדים על שיטתיות. הנאשם סירב לעריכת תסקיר ולהיפגש עם גורמי מקצוע אובייקטיבים להערכת מסוכנותו, ותחת זאת הגיש חוות דעת מטעמו, אשר מציגה רק את הנרטיב שלו. בהתאם לפסיקה יש לתת לחוות הדעת הפרטית משקל נמוך. הנאשם לא שולב בטיפול בתקופת מעצרו הממושכת, אין לקיחת אחריות, כי אם ניסיון לצבוע את מניעיו ככלכליים. לאורך שנים רבות הופנה על ידי בני משפחתו לגורמי טיפול שונים, אך לא היה בכך למנוע ממנו לבצע את העבירות. נוכח האמור, אין למקם את הנאשם בתחתית מתחם העונש.

המאשימה טענה, כי העונש צריך להלום את קלות ביצוע העבירה, קשיי האכיפה והגילוי, פוטנציאל ההישנות שלה ופוטנציאל הפגיעה בקורבנות רבים. לעבירות שביצע הנאשם קיימים עונשים מזעריים, אשר אם מצרפים את כולם – הם מצטברים ל-20 שנות מאסר. לכן, בסופו של דבר, <u>עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש של 25 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי לנפגעי העבירה</u>.

19. **ב"כ הנאשם**, עו"ד אלעד רט, טען כי למרות חומרתו של התיק, אין לראות בו תיק תקדימי וחריג. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הרי שכל העבירות בוצעו באמצעות האינטרנט, קרי, ללא מגע פיזי מצד הנאשם, וקיים שוני מהותי בין עבירות מין פיזיות למקוונות. הנאשם מעולם לא פגע פיזית או נפגש עם קטין, והפגיעות הפיזיות לא בוצעו על ידי הנאשם בעצמו.
החלק היחסי של הנאשם בעבירות עם האבות – הנאשם הוא מבצע בצוותא ומחולל העבירות, אך מעשי האבות חמורים באופן משמעותי ממעשיו של הנאשם. אילו האבות היו אנשים נורמטיביים, הפגיעות לא היו מתרחשות גם לנוכח שידולי הנאשם. יש הבדל תהומי בין ביצוע עבירות באופן פיזי בקטין לבין מי שמשדל אחרים לעשות כך. אצל האבות מתקיימת הנסיבה המחמירה של פגיעה בקטין במשפחה, אך היא אינה מתקיימת אצל הנאשם, אף שמבחינה משפטית הנאשם ביצע את העבירה.

ביחס לנזקים שנגרמו לנפגעי העבירות, טענה ההגנה כי התסקיר שהוגש אינו מתאר תמונת נזק קונקרטית, ולא ניתן לבודד את ההשלכות של המעשים מהפגיעה של היעלמות האב מחיי הילדים. גם ביחס ליתר הנפגעים, אין לדעת איזה נזק יתגלה ברבות השנים, ולא עולה תמונת נזק יוצאת דופן.

באשר לרכיב של יכולתו של הנאשם להבין את הפסול במעשיו והמניעים למעשיו טענה ההגנה כי המרשתת יצרה אצל הנאשם אשליה ותחושה מתעתעת של פנטזיה, מה שעמעם את הבנתו לגבי המציאות האמיתית, הוריד הגנות והסיר עקבות, כאשר לא היה חשש שהיה פוגע בקטין במרחב הפיזי. ברור שהנאשם יודע שאסור לאנוס קטין, אך המרחב האינטרנטי לעיתים מעמעם את ההבנה שבצד השני נמצאים אנשים אמיתיים.

הנאשם סובל מעיוותי חשיבה ותפיסה קשים, והתפתחותו המינית עוותה מגיל צעיר עקב פגיעות מיניות וחשיפה למין בגיל צעיר מאוד. כבר בגיל 8 החלה פגיעה משמעותית במצבו הרגשי והתפקודי ועלו חשדות לפגיעה מינית ולחשיפה לתכנים מיניים. בעקבות התנהגות מינית פוגענית וחוסר תפקוד מתמשך הוא אושפז בבית חולים פסיכיאטרי למשך כחצי שנה בגיל 11, שם נחשף למעשים מיניים והתנהגות מינית בלתי מותאמת. מגיל צעיר הסתיר את נטייתו המינית ומצב הזה של סוד, בושה, פיצול והסתרה אשר לא עובדו ברמה הרגשית, יצר קרקע נוחה להישאב למרחב האנונימי באינטרנט.

לפי חוות הדעת ניתן להבין את מעשי הנאשם כניסיון מעוות לתקן את חוליי העבר ואת חווית הנטישה שחווה כילד. הסיבה לעיסוק באבות קשור לניסיון לתקן את היחסים שלו עם אביו. לנאשם דימוי עצמי נמוך ופגיע. יכולתו להבין את הפסול שבמעשיו קיימת "ברמה בסיסית בלבד" ו"הפנמה חלקית בלבד" ניכרת בתחום הערכים והמוסר. ההגנה מסכימה שהמסוכנות של הנאשם כיום גבוהה. אין טענה לקרבה לסייג לאחריות פלילית, אך אלמלא עיוותי החשיבה הוא לא היה מבצע את העבירות. לקיחת האחריות מצדו היא בהתאם ליכולותיו כעת, כיוון שטרם עבר טיפול ייעודי לעברייני מין.

לטענת ההגנה, גילו הצעיר מהווה נסיבה מקלה. הוא נפגע בגיל צעיר, ואף שמשפחתו עשתה ככל יכולתה לספק לו מענה טיפולי, במבחן התוצאה הוא לא קיבל את הטיפול הנדרש. מעשיו כיום הם תולדה של התפתחות מינית מעוותת. מדובר בשילוב של גיל צעיר, אישיות בלתי מפותחת והתפתחות מינית בלתי תקינה.

אכן, עבירת מין ברשת שבה נאשם גורם לנפגע לבצע מעשים מיניים בעצמו היא פחות חמורה מהעבירה שבה הנאשם גרם לאבות לפגוע בילדיהם. עם זאת, עתירת המאשימה לעונש היא מופרזת וקיצונית ואינה עולה בקנה אחד עם הפסיקה.

ההגנה טענה כי ברגיל יש לקבוע בגין המעשים מתחם עונש כולל המתחיל ב-12 שנות מאסר, ואולם בשל נסיבות הנאשם יש לקבוע את המתחם החל מ-10 שנות מאסר.

ההגנה עתרה למקם את עונשו ברף התחתון של מתחם העונש הכולל, וזאת על רקע היותו ללא כל עבר פלילי, אשר תפקד באופן נורמטיבי עד למעצרו. הנאשם נטל אחריות מלאה למעשיו, הודה וחסך זמן שיפוטי יקר ומנע את הצורך בהעדת נפגעי עבירה, כולל קטינים. הנאשם השתלב בטיפול פסיכו-סוציאלי במסגרת מעצרו, שהיא קבוצה ראשונית שאינה ייעודית לעברייני מין. ההגנה ביקשה להתחשב בנזק שייגרם למשפחתו של הנאשם, אשר עברה טרגדיה קודמת של אובדן בן, וכן בהשפעות השליליות של פרסום שמו בתקשורת.

20. הנאשם בדבריו לעניין העונש הביע חרטה, בושה וצער על הסבל שגרם לבני משפחתו ולנפגעי העבירה לשם ריגוש ובצע כסף, וביקש הזדמנות לעבור שיקום ולהבין את שורש בעיותיו.

<u>דיון והכרעה</u>

<u>קביעת מתחם העונש ההולם</u>

21. כתב האישום אוחז ב-11 אישומים ואף שישנם מאפיינים משותפים לכלל העבירות, שבוצעו בזמן קצוב ופגעו בערכים מוגנים דומים, הרי שקיים שוני מהותי בין מעשי הנאשם. חלק מהמעשים כללו פגיעות ישירות בקורבנות, וחלקם פגיעות באמצעות אביהם של הקורבנות. כמו כן מדובר בנפגעי עבירה רבים, חלקם ילדים רכים. לפיכך ובהתאם למבחני הפסיקה, הגם שפעל בדפוס פעולה דומה, קיימים הבדלים משמעותיים בין המעשים באופן שלא ניתן לראותם כמעשים שיש ביניהן קשר הדוק והם מהווים אירוע אחד (ראו: בע"פ 4910/13 **ג'באר נ' מדינת ישראל** (29.10.14); ע"פ 1228/17 **מדינת ישראל נ' שנהר** (3.10.17); ע"פ 512/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.12.13)). מכאן שיש לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אישום.

22. הנאשם פגע בשורה ארוכה של **ערכים חברתיים מוגנים** ובכללם הגנה על שלומם וביטחונם של קטינים, שלמות גופם ונפשם, פרטיותם, כבודם, האוטונומיה על גופם וזכותם לביטחון, הן במרחב הווירטואלי והן בביתם. ביחס לאישומים 6-9 הפגיעה התאפשרה בין היתר בשל החשיפה המוגברת לרשת האינטרנט, ובשל תמימותם וחוסר ניסיונם של קטינים, אשר נוטים לתת אמון באחרים ומועדים יותר לפגיעות בידי עברייני מין המבצעים את מעשיהם תחת חסות האנונימיות והריחוק שמאפשר המרחב הווירטואלי. מרחב זה מאפשר, כפי שעשה הנאשם, להתחזות לאחר או לאחרת, ולהשיג את הסכמת הנפגעים במרמה. בעבירות באינטרנט קיים קושי להגן על קטינים מפני פגיעה בהם, אשר מתבצעת בביתם, וללא ידיעת הוריהם. ביחס לאישומים 2-5, באמצעות מניפולציות של פיתוי ודרבון של אבות, גרם לפגיעה בילדיהם הרכים.

השימוש בסחיטה באיומים, כמתואר באישום השלישי, אשר מטיל אימה על נפגע העבירה, כדי לגרום לו להמשיך ולהיענות לדרישותיו של הנאשם, גורם לנפגע העבירה לפעול בניגוד לרצונו ופוגע בחירותו – ובכך מעצים את חומרת המעשים.

23. בשל חומרת עבירות המין המבוצעות ברשת האינטרנט, יש צורך בענישה מחמירה שתבטא את האינטרס הציבורי, את הנזקים הכבדים שנגרמים לגופם ולנפשם של נפגעי עבירות אלה, ועליה לשקף את הסלידה החברתית ממעשים אלה, ואת הוקעתם. אין בעובדה שהעבירות מבוצעות "מרחוק", במרחב הווירטואלי, באמצעות מחשב, כדי להקל מחומרת מעשים אלה וזאת נוכח החשיפה המוגברת של קטינים לאינטרנט ולרשתות החברתיות, הקלות הרבה של ביצוע עבירות מין בחסות האנונימיות שמעניק המרחב הווירטואלי, הסיכון לפגיעה במספר רב של קורבנות, והפגיעה הקשה בקטינים בעת היותם בביתם-בחדרם שהוא מבצרם. העבירות אמנם מבוצעות במרחב הווירטואלי תוך שימוש בכלים טכנולוגיים ומניפולציות, מבלי שהנאשם יידרש להיפגש כלל עם מי מהקורבנות, אך הנזקים לנפגעי העבירה הם במרחב המציאותי והממשי (ראו ע"פ 4537/20 **הללי נ' מדינת ישראל** (14.9.2021); ע"פ 3576/14 **מניס נ' מדינת ישראל** (29.2.2016); ע"פ 6703/13 **כהן נ' מדינת ישראל** (16.1.2014); רע"פ 2958/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (29.4.2021); רע"פ 4505/21 **רונאל נ' מדינת ישראל** (28.6.2021); ע"פ 6391/20 **מדינת ישראל נ' בטיטו** (1.8.2021); ע"פ 3235/22 **אללו נ' מדינת ישראל** (22.1.2023); בעפ"ג 38440-08-24 **מדינת ישראל נ' פלוני** (19.10.2025)).

בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים מובילה למסקנה כי הפגיעה היא ברף גבוה ביותר, וזאת נוכח הטיב החמור והקשה של המעשים – הדחת הורים לבצע מעשים מיניים בילדיהם הקטינים, ריבוי העבירות, עוצמתם והפגיעות הממשיות שבוצעו בקטינים.

בהקשר זה יש להדגיש כי במקרים רבים בעבירות מין באינטרנט, כאשר מדובר בעבירה של "גרם אינוס" או "גרם מעשה מגונה", מדובר בנאשם אשר גרם לנפגע העבירה לבצע בעצמו מעשה מיני. העבירה של "גרם מעשה" לפי סעיף 350 לחוק קובעת כי "לעניין עבירה לפי סימן זה, אחת היא אם העושה עשה את המעשה או גרם שהמעשה ייעשה בו או באדם אחר". הפסיקה פירשה את הסעיף כך שהוא חל גם במקרה שבו העושה גרם לכך שנפגע העבירה יבצע את המעשה בעצמו, וכאמור לעיל מקרים רבים של עבירות מין באינטרנט נכללים בפרשנות זו (ראו למשל ע"פ 1195/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.3.2020) (כב' השופט, כתוארו אז, נ' סולברג)). עם זאת, המקרה שלפנינו חמור יותר מאותם מקרים, משום שבמקרה הנוכחי, בחלק ניכר מהאישומים, הנאשם גרם לכך שאביהם של הקטינים יבצע את העבירה באדם אחר – ילדיו הקטינים, תוך ניצול חוסר הישע של אותם קטינים רכים בשנים .

בעניין זה יש להדגיש כי העונש שקבע המחוקק בצד העבירה של גרימת מעשים מיניים אסורים, לפי סעיף 350 לחוק, זהה לזה שנקבע בצד עבירות המעשה עצמן. בכך הביע המחוקק את דעתו

בדבר החומרה של גרם המעשה. לפיכך, עבירת גרם המעשה, ואף כשהיא מבוצעת במרחב הווירטואלי, אינה פחותה בחומרתה.

ביחס לעבירות של שימוש בגופו של קטין לעשיית פרסום תועבה והחזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין, הערכים המוגנים שנפגעו הם כבודם של הקטינים המצולמים, זכותם לאוטונומיה על גופם, פרטיותם וביטחונם האישי. למעשים אלה עלולות להיות השלכות ארוכות טווח, ויש בהם כדי לגרום לנזקים חמורים לקטינים נפגעי העבירה (ראו ע"פ 1269/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (23.12.2015)).

במקרה זה ריבוי המקרים ואופי התמונות והסרטונים – לנוכח מהות המעשים וגילם הצעיר של הקטינים, מוביל למסקנה כי גם כאן מדובר ברף גבוה של פגיעה בערכים המוגנים.

24. **עונש מזערי** – חומרת העבירות שבהן הורשע הנאשם נלמדת גם מהעונש המרבי הקבוע לצִדן, במקרה זה בגין עבירת גרם מעשה אינוס בקטין בן משפחה, העונש המרבי עומד על 20 שנות מאסר. בגין עבירות של גרם מעשה מגונה בקטין בן משפחה, העונש המרבי עומד על 15 שנות מאסר. אכן, הנאשם לא ביצע את העבירות בבן משפחה שלו, אך גרם לאחר לבצע את העבירות בבן משפחה של אותו אחר – ולכן הורשע בעבירות אלה.
העונש המזערי הקבוע בסעיף 355 לחוק מורה שהעונש בעבירות מין מסוג זה לא יפחת מרבע העונש המרבי, אלא אם כן קיימים טעמים מיוחדים שיירשמו להקל בעונשו. במקרה זה עונש המינימום בגין עבירה אחת של גרם אינוס בקטין בן משפחה, עומד על 5 שנות מאסר.

בקביעת עונש המינימום גילה המחוקק את דעתו כי בהעדר טעמים מיוחדים, יש לראות את חומרת העבירה כמצדיקה הטלת עונש שלא יפחת מהעונש המזערי. לעונש המזערי ראוי גם שתהיה השפעה על מתחם העונש ההולם, כך שככלל הרף התחתון של מתחם העונש ההולם לא יהיה נמוך מהעונש המזערי, אלא אם קיימים טעמים מיוחדים שיצדיקו קביעת רף תחתון נמוך יותר. זאת הגם שהעונש המזערי מתייחס הן לרכיב המאסר בפועל והן לרכיב המאסר על תנאי, ואילו הרף התחתון של מתחם העונש ההולם מתייחס, ככלל, לרכיב המאסר בפועל בלבד (כב' המשנה לנשיא נ' סולברג בע"פ 1976/24 **פלוני נ' מדינת ישראל** (14.11.25); כב' השופט א' שטיין בע"פ 3565/22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (9.8.2023); כב' השופט אלרון בעפ"ג 38440-08-24 **מדינת ישראל נ' פלוני** (19.10.25)).

<u>הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה</u>

25. כידוע, בהתאם להוראת סעיף 40ט(א) לחוק "בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם... יתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה... ככל שסבר שהן משפיעות על חומרת מעשה העבירה ועל אשמו של הנאשם".
26. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, יש לתת את הדעת לכך שבמשך תקופה ממושכת פעל הנאשם באופן מתוכנן ומתוחכם, תוך שימוש בכלים טכנולוגיים שאפשרו לו ליצור דמות

של אישה, פנה לעשרות גברים וקטינים לשם ביצוע עבירות מין חמורות. התכנון, השיטתיות והתחכום נלמדים מכך שהנאשם פתח מספר חשבונות פיקטיביים ברשות החברתיות, השתמש בתמונות וסרטונים של נשים שונות ואף עשה שימוש בטכנולוגיות שאפשרו לו לייצר קבצי שמע כך שקולו ישמע כקול של אישה. הוא עשה שימוש בפיתוי, הנחה את הנפגעים לתעד את המעשים ולשלוח לו את התיעוד, ובאחד המקרים עשה בתיעוד שימוש כדי לסחוט אב לילדים, תוך איום שאם לא יעשה כרצונו, יפרסם את התיעוד. כל זאת כדי לגרום לצד השני בשיחה לשתף עמו פעולה, ולבצע פגיעות מיניות באחרים או בגופם.

27. החומרה המופלגת של מעשי הנאשם בולטת בפניותיו לגברים, אבות לילדים, תוך שהתחזה כמתואר לאישה צעירה, ולאחר ניהול שיחות בעלות אופי מיני ובירור כי לגבר המשוחח עמו יש ילדים צעירים, הנחה את האבות לבצע בילדיהם מעשים מיניים, בזמן אמת, כאשר הוא צופה בנעשה ומדרבן את האבות להסלים את הפגיעה בילדיהם הרכים. כל זאת בתמורה לשיחת וידאו או מפגש עם הדמות שעמה סברו האבות כי משוחחים.

כך בשיחת וידאו שקיים עם אחד האבות הנחה אותו הנאשם להוריד את החיתול מבתו בת השנה וחצי, ולאונן לצד גופה העירום ולתעד את מעשיו, לבקשת הנאשם האב פיסק את רגליה של הפעוטה, חשף את איבר מינה ובהתאם לבקשת הנאשם, ליקק, מצץ, נישק וליטף את איבר מינה. בהתאם להנחית הנאשם, חיכך האב את איבר מינו החשוף בישבנה החשוף של הפעוטה.

במקרה נוסף, לאחר ששוחח עם אב אחר ברשת תוך שהתחזה לאישה וכדי לעודדו לפגוע בילדיו הקטנים (בני 4 ו-8) אמר לו שיהיה נכון מצדו לקיים עם ילדיו יחסי מין. בהתאם להנחיות הנאשם, האב נגע באיבר מינו של בנו בן ה-8 בעת שהתקלח, הפשיט את בנו בן ה-4 בעת שישן, חשף את ישבנו של הבן ואת איבר מינו ומישש וליקק את איבר מינו. לבקשת הנאשם, האב החדיר את איבר מינו של בנו הקטן לפיו וביצע בו מין אוראלי. בהמשך, איים הנאשם על האב שאם לא יבצע את הוראותיו, הוא יפיץ ברבים את הסרטונים שקיבל ממנו.

במקרה נוסף במהלך השיחת וידאו עם אב לפעוט בן 4 ביקש הנאשם מהאב לצלם עצמו מאונן בחדרו של בנו הפעוט בעודו ישן וכן לצלם את איבר מינו של הפעוט – והאב עשה כן. במקרה אחר במהלך שיחת וידאו שקיים עם אב לילדים בני 7-10, ביקש הנאשם מהאב לתעד עצמו חושף את איבר מינו מול ילדיו הישנים במיטתם.

הנאשם אף קיים קשר בעל אופי מיני ברשת עם שבעה אבות לילדים תוך שהציג עצמו כאישה, ביקש מאחד האבות לשפשף את איבר מינו עם תחתוני בנו, ביקש מאב אחר שבנו התינוק ימצוץ לו את איבר המין, ביקש מאב שימצוץ את איבר מינו של בנו ומאב אחר ביקש שיאונן ליד מיטת ילדו. מאב נוסף ביקש שיתעד עצמו מאונן ליד בנו הישן וכן ביקש שיבצע מין אוראלי בבנו. הנאשם איים על אחד האבות שיפרסם את הסרטונים שצילם כדי לגרום לו לבצע מעשים מיניים בבנו.

מעשיו של הנאשם גרמו למעשי אינוס ומעשים מגונים באופן פיזי כלפי קטנים רכים בשנים בידי אביהם.

בנוסף למעשיו אלה, יצר הנאשם קשר ברשת עם שלושה קטינים ובגיר, תוך שהתחזה לאישה. באחד המקרים ביקש מקטין בן 16 עמו קיים שיח בעל אופי מיני, לצרף את אחיו הצעיר לשיחה, להחדיר מברשת שיניים לפי הטבעת שלו, לאונן ולהכניס את זרעו לפיו. הקטין לא עשה כן, אך שלח לנאשם לבקשתו תמונת איבר מינו וסרטון שלו מאונן. במקרה נוסף ביקש מקטין בן 14 לבצע בעצמו אקטים מיניים, לתעדם ולשלוח אליו והקטין עשה כן. במקרה נוסף, ביקש הנאשם מקטין בן 16 לשלוח לו את תמונתו ללא בגדים וכן שיתעד עצמו מאונן. בנוסף ביקש מאדם בגיר לשלוח לו סרטונים המתעדים אותו מאונן והוא עשה כן.

כמו כן, הנאשם פנה בעודו מתחזה כאמור לאישה, ל-25 גברים נוספים, וזאת בהצעות בעלות אופי מיני, הנחה אותם לבצע בעצמם מעשים מיניים, לתעד את המעשים ולשלוח לו, והם שלחו לנאשם תמונות שלהם בעירום ותמונות של איבר מינם.

הנאשם תיעד ושמר את שיחות הוידאו והסרטונים ששלחו לו האבות, הקטינים והבגירים, וכן החזיק בטלפון תמונות וכ-150 סרטונים בהם נראים בגירים מבצעים עבירות מין קשות בקטינים, חלקם פעוטות.

28. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות** – הנאשם הוא מחולל כלל העבירות בהן הורשע, הוא היוזם, המדרבן ואף מאיים לשם ביצוע העבירות. אף שבעבירות הקשורות באבות, האבות עצמם ביצעו את המעשים המיניים בילדיהם, הנאשם היה הרוח החיה מאחורי העבירות, הדיח, פיתה והשיא אבות לבצע מעשים מיניים חמורים בילדיהם, הנחה את האבות תוך כדי הפגיעה, כיצד לבצעה ולתעדה. הנאשם גרם לאבות לפגוע בילדיהם, ולבצע מעשי גילוי עריות. מעשיו נתעבים ומעוררי סלידה, אך אין בהם כדי להפחית ולו במעט מחומרת מעשי האבות. האבות הם הפוגעים הישירים בילדיהם, הם שהחליטו לבצע את המעשים הנתעבים בילדיהם בעבור צפייה בתמונות "מריה", היה ביכולתם למנוע את ביצוע המעשים וחלקם אף הועמדו לדין בגין מעשיהם. מנגד, אין בכך כדי למעט מחלקו הדומיננטי של הנאשם. מובן כי באישומים בהם פגע ישירות בנפגעי העבירה, הוא המבצע הבלעדי.

29. **הנזקים שנגרמו מביצוע העבירות** – אף שלא הוגשו תסקירי נפגעי עבירה בנוגע לרוב רובם של נפגעי העבירות, מובן כי הנפגעים הישירים ממעשי הנאשם ובפרט הקטינים שבהם, נפגעו באופן רגשי, נוכח תחושת הניצול והמרמה, ופגיעה בתחושת הביטחון שלהם ושל הוריהם. הנזק שנגרם לקטינים נפגעי העבירה באמצעות אביהם, צפוי להיות משמעותי. אף אם חלקם אינם מודעים בשלב זה לדבר הפגיעה בשל גילם הצעיר, לא ניתן להתעלם מהסיכון שיצר הנאשם במעשיו לכך שבעתיד יחשפו לדבר הפגיעה שביצע בהם אביהם, תיעודם והפצת התיעוד לאחר, ולכך צפויות השלכות רגשיות חמורות, פגיעה משמעותית באמון נוכח פגיעה בידי אב

שאמור להוות עבורם גורם מגן ואוהב. כפי שנפסק לא אחת, חוסר המודעות של הקורבן לכך שנפגע מינית, אינו מקהה את חומרתם של המעשים (דברי כב' השופט (כתוארו אז) נ' סולברג בע"פ 8603/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.8.2019) (פיסקה 15)). חלק מהנזק שנגרם לקטינים שאביהם נעצרו נובע ממעצר האב, וכתוצאה מכך פגיעה בתא המשפחתי כולו, אך הדבר נובע בסופו של דבר ממעשי הנאשם.

30. **יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו, לרבות בשל גילו** – מחוות דעת ההגנה עולה כי המרשתת יצרה אצל הנאשם אשליה ותחושה מתעתעת של פנטזיה, מה שעמעם את הבנתו לגבי המציאות האמיתית, הוריד הגנות והסיר עקבות. לצד זאת נקבע גם כי הנאשם סובל מעיוותי חשיבה ותפיסה קשים, וכי התפתחותו המינית עוותה מגיל צעיר עקב פגיעות מיניות וחשיפה למין בגיל צעיר מאוד. מכאן נקבע בחוות הדעת כי יכולתו להבין את הפסול שבמעשיו קיימת "ברמה בסיסית בלבד" וכי "הפנמה חלקית בלבד" ניכרת בתחום הערכים והמוסר. עם זאת, אין בחוות דעת זו כדי להקהות את מסוכנותו של הנאשם, כאשר ההגנה מסכימה שהמסוכנות של הנאשם כיום גבוהה, ולא טענה לקרבה לסייג לאחריות פלילית. גם גילו הצעיר בעת ביצוע העבירות (20-21 שנים) הוא שיקול לעניין זה.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה – הנאשם הסביר את הסיבות לביצוע העבירות כמקור לריגוש וממניע כספי, כך אמר בדבריו לעונש בבית המשפט ולעורך חוות הדעת. עורך חוות הדעת התרשם כי בהיעדר טיפול מותאם, הנאשם אינו מכיר בנסיבות הרגשיות העומדות בבסיס העבירות ובכללן קשיים רגשיים מגיל צעיר, דימוי עצמי נמוך ותחושת חוסר ערך, קשיי ויסות, קושי בהפנמת נורמות וגבולות, אימפולסיביות וקושי ביצירת קשרים אינטימיים מותאמים. לצד זאת התפתחות מינית בעייתית שכללה חשיפה מוקדמת ולא מותאמת למין ולתכנים פורנוגרפיים, בושה ביחס לזהות המינית, שימוש אינטנסיבי באינטרנט כמקור לוויסות רגשי וחשיפה לתכנים קיצוניים שתרמו לקהות רגשית והסלמת דפוסי התנהגות. בבסיס העבירות, לצד סטייה מינית לא מגובשת שאינה הגורם המרכזי, קיימים מצוקה, קושי בוויסות דחפים והתנהגות. זירת האינטרנט אפשרה לנאשם תחושת שליטה, כוח וערך כפיצוי על הדימוי העצמי והגברי הנמוך (פיסקה 59 לחוות הדעת). ביחס לבחירה לביצוע פגיעות מיניות בקטינים באמצעות אבות, הוסבר כי מדובר בניסיון לשחזור חווית נטישה ופגיעה מדמות אב, על רקע גירושי הוריו וקשיו לקבל את הפרידה באופן בו חש שליטה על אירועים בהם חווה בעבר חוסר אונים.

האם הוכחו פגמים ביכולתו של הנאשם להבין את מעשיו, משמעותם והפסול שבהם וכן הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, באופן אשר מפחית ממידת אשמו של הנאשם.

31. כאמור לעיל, בהתאם לסעיף 40ט(א) לחוק יש להתחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ככל שהן משפיעות על חומרת מעשה העבירה ועל אשמו של הנאשם; ובהתאם לסעיף 40ט(ב),

בכל הנוגע לנסיבה הנוגעת ליכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו, לרבות בשל גילו – הרי שיש להתחשב בכך ככל שהדבר מפחית את חומרת מעשה העבירה ואת אשמו של הנאשם. כידוע, נטל השכנוע להוכיח את הנסיבה מקלה אשר קשורה בביצוע העבירה, מוטל על שכמו של הנאשם וברמה של מאזן הסתברויות (ראו סעיף 40י(ג) לחוק וכן ע"פ 7876/15 **חמאמרה נ' מדינת ישראל** (30.8.17), פסקה 25).

32. הנאשם ויתר על זכותו לתסקיר חרף גילו הצעיר ובכך לא אפשר לקבל בעניינו חוות דעת מגורם טיפול מקצועי ואובייקטיבי. חוות הדעת של ד"ר נמרוד שני נערכה אמנם מטעם ההגנה אך מדובר במומחה בתחומו, חוות דעתו מקיפה ומעמיקה ולא עלה בידי המאשימה לפגום בערכה באמצעות חקירתו הנגדית של המומחה, וממילא לא הובאה ראייה לסתור. במקרה דנן, ההגנה הרימה את הנטל הנדרש להוכחת עצם קיומן של הנסיבות, אך השפעתן על קביעת המתחם מוגבלת למדי, ואין בחוות הדעת כדי להוביל למסקנה שנפגמה יכולתו של הנאשם להבין את מעשיו, משמעותם או את הפסול שבהם, או שיש בסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה כדי להפחית באופן ממשי ממידת אשמו של הנאשם.

אכן, ביצוע עבירות מין במרשתת עשוי ליצור תחושה מתעתעת של פנטזיה ולהפחית הגנות, אך מדובר במאפיין כללי של מבצעי עבירות מין במרשתת. עיוותי חשיבה משמעותיים והתפתחות מינית מעוותת, גם הם, מאפיינים מוכרים של עברייני מין. גם אם הנאשם אשר נחשף מגיל צעיר ובלתי מותאם לתכנים מיניים ואף נפגע מינית, פיתח תפיסה מינית בעייתית ועיוותי חשיבה, כמו גם מורכבות מצבו הרגשי, אין בהם להפחית באופן ממשי את מידת אשמו של הנאשם, ואין בהם משום השפעה ייחודית על יכולתו של הנאשם להבין את משמעות מעשיו והפסול שבהם, בהיותם מאפיינים מוכרים אצל עברייני מין רבים. גם בהנחה שסטייה מינית אינה הרכיב המרכזי אשר הניע את הנאשם לבצע את העבירות, כמסקנת המומחה, אלא שילוב של גורמים, אין בכך כדי להפחית באופן ממשי ממידת אשמו. כך גם אין בחוויית שחש במערכת המשפחתית, בקשיי ויסות, בקושי בהפנמת נורמות וגבולות, ובתחושות ניכור ובדידות, כדי להפחית ממידת אשמו. דווקא איומיו של הנאשם על נפגע עבירה בהפצת תמונות מבטאים הבנה ברורה באשר לנזק הכבד שיש בכך ומתוך מטרה לגרום לו להמשיך ולהיענות לדרישותיו. גם גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירה (21-20) לא הגביל באופן ממשי את מידת יכולתו להבין את ביצוע העבירה באופן שמפחית ממידת אשמו. ביחס לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות, המסקנה היא שמדובר בסיבות שאינן חריגות, והמקום שיש לתת להן בעת קביעת מתחם העונש, מצומצם.

לטענות ההגנה הנוגעות לנסיבות חייו המורכבות של הנאשם, חשיפתו למין והפגיעות שחווה, יינתן משקל בשלב קביעת מיקום העונש בתוך המתחם – בעת שקילת "נסיבות חיים קשות של

הנאשם שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה" (סעיף 40יא(8) לחוק העונשין, ובעניין זה ראו גם בע"פ 4876/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.12.15), פיסקה 37)).

בסיכומו של דבר, חוות הדעת המומחה ועדותו לעניין יכולתו של הנאשם להבין את מעשיו, משמעותם והפסול שבהם והסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה, מפחיתים ממידת אשמו של הנאשם במידה מועטה. נסיבותיו חייו המורכבות אשר הייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה יילקחו בחשבון בתוך המתחם.

<u>מדיניות הענישה הנוהגת וקביעת המתחם</u>

33. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** בעבירות של גרם מעשה אינוס במרשתת, מעלה כי המקרה שבפנינו נוכח טיבו – ריבוי מעשים שבהם גרם להורים לפגוע מינית בילדיהם – ייחודי ושונה. במקרים אחרים בעלי קווי דמיון למקרה שבפנינו הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל, במנעד רחב כמפורט להלן:

א. ע"פ 8603/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.8.2019) דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע, לפי הודאתו, בעבירות מין שביצע בבתו הקטינה ובנשים אחרות. הנאשם התחבר לאתרי אינטרנט המכילים תכנים פדופילים, העביר תכנים פדופילים וקיבל תכנים דומים או תשלום כספי. בין היתר שיתף הנאשם מעשים שביצע בביתו עת הייתה כבת 3 כולל מקרה בו החדיר את איבר מינו ואצבעו לפי הטבעת שלה. בנוסף, נהג המערער לצלם נשים מתחת לחצאיותיהן במקומות ציבוריים ללא ידיעתן ולפרסמן. בית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין 12 ל-20 שנות מאסר וגזר את עונשו ל-**15 שנות מאסר בפועל**.

במקרה שלפנינו, אמנם לא פגע הנאשם בבת משפחתו שלו, אך גרם לכך שאחרים יפגעו בבני משפחתם.

ב. בע"פ 707/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (6.7.2015) הקל בית המשפט העליון בעונשו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בריבוי עבירות של גרם אינוס ועבירות מין נוספות בקטינות. הנאשם יצר קשר עם קטינות בנות 10-14 באינטרנט וגרם ל-33 קטינות לבצע בעצמן מעשים מיניים. על פי אחד האישומים, גרם לקטינה נוספת ולאחיה בן ה-13 לבצע מעשים מיניים זה בזה, כולל מעשים אוראליים וחיכוך איברי מין, ואיים עליהם כי יפרסם תמונות אם לא יבצעו מעשים נוספים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין **שנתיים ועד ל-4 שנות מאסר** בפועל לכל אירוע הכולל עבירה של גרם אינוס, ומתחם הנע בין שנה ועד ל-3 שנות מאסר ביתר האישומים. הנאשם, ללא עבר פלילי, אשר הודה ונטל אחריות למעשיו, נדון לעונש של 14 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי אין מדובר בעונש החורג מרמת הענישה ההולמת בנסיבות המקרה, ואולם בהתחשב

בעקרון ההדרגתיות בענישה, והעובדה שבאותה עת טרם נצטברה פסיקה המגבשת מדיניות ענישה ברורה, הקל בעונשו והעמידו על **12 שנות מאסר בפועל**.

ג. בע"פ 4629/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (19.11.2020) דחה בית המשפט העליון ערעור של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות מין בקטינות במרשתת ובכללן מקרה אחד של גרם אינוס, מקרה של גרם מעשה סדום וריבוי גרם מעשים מגונים. הנאשם יצר קשר עם 17 קטינות בנות 10 עד 14, תוך שהוא מציג עצמו באופן בדוי, שוחח עמן בנושאים מיניים, ביקש מהן לשלוח לו תמונותיהן בעירום, והורה להן לבצע בעצמן מעשים מיניים, בחלק מהמקרים איים עליהן כדי שיבצעו את הוראותיו. בית המשפט קבע **מתחם עונש לעבירת גרם האינוס הנע בין 15 ל-36 חודשי מאסר בפועל** וכן קבע שני מתחמי עונש נוספים בהתאם לעבירות. הנאשם, ללא עבר פלילי, שנסיבות חייו קשות ובעברו פגיעה מינית, נדון לעונש של **8 שנות מאסר בפועל.** בית המשפט העליון עמד על חומרת העבירות מסוג זה וכאמור דחה את ערעור הנאשם.

ד. בע"פ 3935/16 **טמסוט נ' מדינת ישראל** (22.2.2017) הקל בית המשפט העליון בעונשו של נאשם אשר הורשע בעבירות של גרם אינוס בקטינה (עבירה אחת), ובעבירות מין נוספות ב-13 אישומים. הנאשם פנה למספר קטינות בגילאי 12-14 באמצעות האינטרנט תוך שהתחזה לנער, וגרם להן לבצע בעצמן מעשים מיניים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש נפרד לעבירת גרם אינוס הנע **בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל לכל אישום**. הנאשם, נעדר עבר פלילי, נדון לעונש של 6.5 שנות מאסר. בית המשפט העליון אישר את המתחמים, הקל בעונשו והעמידו על **5.5 שנות מאסר בפועל** וזאת נוכח גילו הצעיר של הנאשם ונכונותו להשתלב בטיפול ייעודי.

ה. בע"פ 2455/23 **פלוני נ' מדינת ישראל** (31.1.24), קיבל בית המשפט העליון ערעור נאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות מין באינטרנט כלפי 15 קטינות בגילאי 9-11. בגין האישום הראשון, בו ביצע הנאשם שני מעשים של גרם אינוס בקטינה, נקבע **מתחם שבין 3 ל-5 שנות מאסר בפועל**. בגין יתר האישומים שכללו מעשים מגונים והטרדה מינית נקבעו מתחמי עונש נפרדים. הנאשם ללא עבר פלילי, בעל נסיבות חיים מורכבות, נדון לעונש של 6.5 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי לאור עקרון אחידות בענישה, יש להקל בעונשו של הנאשם ועונשו הועמד על **5.5 שנות מאסר.**

ו. בע"פ 3792/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.11.2018) נדחה ערעורו של נאשם שהורשע, לפי הודאתו, בביצוע ריבוי עבירות מין במרשתת, כלפי קטינה בת 13 שכללו תשע עבירות של גרם אינוס בקטינה. למשך למעלה משנה ערך הנאשם שיחות עם המתלוננת ובהן הורה לה לבצע בעצמה מעשים מיניים שכללו החדרת אצבעות וחפץ לאיבר מינה, תוך שאיים להפיץ את תמונותיה אם לא תענה לדרישותיו. בית המשפט קבע **מתחם עונש**

שנע בין 4 ל-7 שנות מאסר בפועל. הנאשם, קטין בעת ביצוע העבירה, ללא עבר פלילי ששולב בטיפול ייעודי לעברייני מין, נדון לעונש של **4.5 שנות מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ז. ע"פ 1195/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.3.2020) דחה בית המשפט העליון ערעורו של נאשם שהורשע, בהתאם להודאתו, בשורה של מעשים מגונים בקטינות, גרם מעשים מגונים, ניסיון לגרם מעשים מגונים החזקת פרסומי תועבה ואיומים שביצע במשך מספר חודשים. באישום הראשון הורה לקטינה, והיא ביצעה כן, לשלוח לו סרטון עירום תוך שהיא נוגעת באיבר מינה ועוד תמונות וסרטונים מיניים, שלח תמונות של איבר מינו. לאישום זה קבע בית המשפט מתחם של 2.5 עד 4.5 שנות מאסר וליתר האישומים קבע מתחם כולל של 3 עד 6 שנות מאסר בפועל. הנאשם צעיר בן 19 ללא עבר פלילי אשר השתלב בהליך טיפול ייעודי לעברייני מין, נדון לעונש של **3 שנות מאסר בפועל**.

34. לאור כל האמור לעיל, אנו קובעים כי **מתחם העונש ההולם** הוא כדלקמן:
<u>לכל אחד מהאישומים הראשון, הרביעי, החמישי, השישי, השמיני, העשירי והאחד עשר</u> – **שנתיים עד 4 שנות מאסר**; <u>לאישום השני</u> – **6 עד 10 שנות מאסר**; <u>לאישום השלישי</u> – **7 עד 11 שנים**; <u>לכל אחד מהאישומים השביעי והתשיעי</u> – החל **משנה ועד לשנתיים מאסר**.

אילו היה מקום לראות את כל האישומים כאירוע מתמשך אחד, אשר כולל את הפגיעה בכל נפגעי עבירה (כעתירת ההגנה), הרי שבגין כל האישומים, נוכח ריבוי המקרים, נסיבותיהם החמורות ותוך מתן משקל מוגבל למרכיבי אישיותו של הנאשם, היה מקום לקבוע **מתחם עונש אחד הנע בין 17 ל-22 שנות מאסר בפועל**.

35. במקרה זה לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה. השיקולים אשר נוגעים לסיכויי שיקומו של הנאשם יילקחו בחשבון במקרה זה בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם.

<u>גזירת העונש המתאים לנאשם</u>

36. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות**. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם אדם צעיר בן 23, שהיה בן 20-21 בעת ביצוע העבירות. הוא ללא עבר פלילי ובמהלך השנים האחרונות תפקד באופן תקין. על אף קשייו של הנאשם ונסיבות חייו המורכבות, עלה בידו להתגייס לצה"ל, לבצע שירות משמעותי, ואף זכה בהערכה בשירות במילואים. מובן שעונש מאסר ממושך יקשה על הנאשם בהיותו מאסר ראשון ופרט לנוכח מצבו הרגשי שתואר כדיכאוני.
הנאשם בן למשפחה נורמטיבית שחוותה לפני מספר שנים טרגדיה קשה מנשוא, אובדן בן באסון נחל צפית. מעדויותיהן הכואבות של בנות המשפחה, אם הנאשם ואחותו הבכורה ששירתה כקצינה חובלת בצבא, ניתן היה להתרשם כי אובדן הבן ומעצרו של הנאשם טלטלו

את המשפחה טלטלה עזה, המשפחה שרויה בכאב רב וזאת לצד תחושת החרדה לשלומו של הנאשם בעת נשיאה במאסר ממושך. אין ספק כי מאסרו הממושך של הנאשם יקשה באופן מיוחד גם בני משפחת הנאשם אשר מתקשים להתמודד עם שני האסונות שפקדו אותם. נבקש להבהיר לבני משפחת הנאשם כי האחריות למעשיו אינה מוטלת עליהם כלל ועיקר. הנאשם אף ביקש בדבריו לעונש סליחה ומחילה מבני המשפחה על הצער הרב שהסב להם.

הנאשם הודה ונטל אחריות למעשיו בהזדמנות הראשונה, ובכך ייתר את שמיעת נפגעי העבירה, וחסך זמן שיפוטי יקר. הנאשם הביע נכונות ורצון להשתלב בטיפול ייעודי לעברייני מין במסגרת מאסרו.

כפי שעולה מחוות דעתו ומעדותו של ד"ר נמרוד שני, נראה כי קיים פוטנציאל שיקומי אצל הנאשם, הנסמך על יכולותיו של הנאשם להפיק תועלת ממסגרות תומכות ומערכת משפחתית תומכת. זאת, יחד עם גילו הצעיר, עשויים להוות בסיס לתהליך שיקום לשם הפחתת הסיכון העתידי, ככל שישולב בטיפול במסגרת שב"ס. פוטנציאל שיקומי זה, אמנם אינו מצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם, אך יש לתת לו משקל בגדרי המתחם.

לנסיבות חייו המורכבות של הנאשם הייתה השפעה על ביצוע העבירות (סעיף 40יא(8) לחוק). זאת על רקע התמודדות מגיל צעיר עם קשיים רגשיים ותפקודיים, פגיעה מינית שעבר, חשיפה בלתי מותאמת למין בעת אשפוזו בבית חולים לחולי נפש, וכן חשיפה לפורנוגרפיה בגיל צעיר מאוד, ותחושות בושה והסתרה של נטייתו ההומוסקסואלית. כל אלה הובילו, כפי שהתרשם עורך חוות הדעת, להתפתחות מינית מעוותת, לדימוי עצמי וגברי ירוד ולהפרעות שונות. הנאשם איבד את אחיו אשר נספה ב"אסון נחל צפית", והתמודד עם האובדן וההשלכות הקשות על משפחתו באופן מקדם ברמה ההתנהגותית אך לא במישור הרגשי.

עוד נתנו דעתנו לחלוף הזמן העומד על כשנה וחצי מעת ביצוע העבירות ולתקופת המעצר הממושכת.

37. יש להביא בחשבון את שיקול **הרתעת היחיד** בגדר המתחמים, וזאת בשים לב לגורמי הסיכון של הנאשם סביב תפיסה מינית מעוותת, קושי בוויסות דחפים, מאפייניו האישיותיים וההתנהגותיים. כמו כן יש לתת את הדעת לרמת המסוכנות הגבוהה של הנאשם, ולכך שטרם החל טיפול ייעודי בעברייני מין אשר יוכל להביא להפחתת הסיכון במצבו. בנוסף, ובגדר המתחמים, יש להביא גם בחשבון את שיקול **הרתעת הרבים**, כפי ששב וקבע בית המשפט העליון באשר לצורך בענישה מרתיעה כנגד עברייני מין במרשתת, הנדרשת לנוכח הקושי הטמון בגילוי עבירות אלה, קלות ביצוען והנזקים הקשים של נפגעי העבירה (בעניין זה ראו בין היתר בעפ"ג 38440-08-24 **מדינת ישראל נ' פלוני** (19.10.2025)).

38. באיזון בין השיקולים השונים, מחד גיסא גילו הצעיר של הנאשם, עברו הנקי והפגיעה הקשה במשפחתו, ומנגד שיקולי הרתעה והסיכון הנשקף מהנאשם, אנו סבורים כי יש לגזור על

הנאשם עונש ברף התחתון של מתחם העונש, וזאת לצד מאסר מותנה ופיצוי משמעותי שיחולקו בין נפגעי העבירה בגין הנזק שגרם להם הנאשם.

<u>סוף דבר</u>

39. **<u>לפיכך, אנו גוזרים על הנאשם את העונשים המפורטים להלן</u>**:

א. **מאסר בפועל למשך 17 שנים**, אשר מניינן מיום מעצרו 28.1.2025.

ב. מאסר על תנאי של 18 חודשים, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת מין מסוג פשע או עבירה של סחיטה באיומים.

ג. מאסר על תנאי של 9 חודשים, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר על עבירת מין מסוג עוון.

ד. **פיצוי בסך 200,000** ₪ אשר יתחלק בחלקים שווים בין עשרת נפגעי העבירה הידועים כמפורט להלן: באישום השני (נפגעת אחת, ג'), השלישי (שני נפגעים, כ' ו-ל'), הרביעי (נפגע אחד), החמישי (שני נפגעים, ק' ו-ר'), אישומים שישי עד התשיעי (נפגע אחד בכל אישום, ה', ו', ז' ו-ח'). הפיצוי יועבר לאימם של כל אחד מנפגעי העבירה הקטינים, אשר תחזיק בעבורו את הסכום בנאמנות עד להגעתו לגיל 18, ואולם תוכל לעשות קודם לכן שימוש בכסף לטובת טיפול נפשי בנפגע העבירה. הפיצוי ישולם ב-40 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.9.26. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי. תשומת לב ההגנה לכך שיש לבצע את התשלום באמצעות המרכז לגביית קנסות, ולא באמצעות מזכירות בית המשפט.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ז תמוז תשפ"ו, 12 יולי 2026, בנוכחות הצדדים.

עמי קובו, שופט, סגן הנשיאה

מרב גרינברג, שופטת

אפרת פינק, שופטת

העתק בלבד